

Міністерство освіти і науки України
Державна служба України з надзвичайних ситуацій
Національний університет цивільного захисту України
Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
Головна школа пожежної служби Республіки Польща (м. Варшава)
Запорізький державний медичний університет
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця
Одеський державний університет внутрішніх справ
Поморська академія Республіки Польща (м. Слупськ)
Смілянський коледж харчових технологій
Національного університету харчових технологій
Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського
Уманський гуманітарно-педагогічний коледж імені Т. Г. Шевченка
Уманський національний університет садівництва
Черкаський гуманітарно-правовий ліцей
Черкаський державний бізнес-коледж
Черкаський державний технологічний університет
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
Черкаське регіональне відділення Соціологічної Асоціації України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

«ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС СУСПІЛЬНИХ ПРОБЛЕМ: МИНУЛЕ, СУЧАСНЕ, МАЙБУТНЄ»

***Матеріали Всеукраїнської наукової конференції
з міжнародною участю***

19 квітня 2018 р.

м. Черкаси

УДК 009
ББК 34.3

Рецензенти:

Гуржій О. І. – заслужений діяч науки і техніки України, д. і. н., професор (*Інститут історії України НАН України*);

Гордуновський О. М. – д. і. н., доцент (*Черкаський навчально-науковий інститут ДВНЗ «Університет банківської справи»*);

Мосов С. П. – заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, д. військ. н., професор (*Національний авіаційний університет*).

Головний редактор:

Чубіна Т. Д. – д. і. н., професор (завідувач кафедри суспільних наук факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України)

Відповідальний редактор:

Спіркіна О. О. – к. і. н. (доцент кафедри іноземних мов факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України)

Редакційна колегія:

Горенко Л. М. – доцент кафедри суспільних наук факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, к. і. н., доцент;

Бремеева Н. Ф. – професор кафедри іноземних мов факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, к. філол. н., доцент;

Косяк С. М. – доцент кафедри суспільних наук факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, к. і. н.;

Міненко О. В. – доцент кафедри іноземних мов факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, к. філол. н., доцент;

Ненько Ю. П. – завідувач кафедри іноземних мов факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, к. пед. н., доцент;

Усов Д. В. – професор кафедри суспільних наук факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, д. філос. н., доцент;

Федоренко Я. А. – доцент кафедри суспільних наук факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, д. і. н., доцент;

Хряпак С. О. – доцент кафедри іноземних мов факультету цивільного захисту ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, к. філол. н.

Гуманітарний дискурс суспільних проблем: минуле, сучасне, майбутнє: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції з міжнародною участю. – 19 квітня 2018 року, м. Черкаси. – Черкаси: ЧПБ імені Героїв Чорнобиля НУЦЗ України, 2018. – 280 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської наукової конференції з міжнародною участю «Гуманітарний дискурс суспільних проблем: минуле, сучасне, майбутнє», яка відбулася 19 квітня 2018 року в Черкаському інституті пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України.

У конференції взяли участь молоді науковці, курсанти та студенти вищих навчальних закладів України та Головної школи пожежної служби (м. Варшава, Польща) і Поморської академії (м. Слупськ, Польща).

У збірнику містяться матеріали доповідей, присвячені актуальним питанням історії України, історії пожежно-рятувальної служби, психології, педагогіки, філософії, права, культурології, соціології, філології.

Розрахований на курсантів, студентів, ад'юнктів, викладачів, усіх, хто цікавиться гуманітарними науками.

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету цивільного захисту Черкаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України (протокол №7 від 14.03.2018 р.)

Дозволяється публікація матеріалів збірника у відкритому доступі комісією з питань роботи із службовою інформацією в Черкаському інституті пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України (протокол №3 від 03.04.2018 р.)

отримувати освіту. Часто об'єктом нападу для бойовиків ставали школи, терористи викрадали десятки школярів і заявляли про те, що дівчата повинні виходити заміж, а не вчитися.

3 вересня 2010 р. таліби влаштували вибух на мітингу в Кветті (Пакистан). Мітинг проводився в рамках міжнародного дня підтримки палестинців. Загинули 54 людей, ще 197 отримали страшні поранення [3].

«ФАТХ» – палестинська організація, до складу якої ввійшли воєнізоване крило і політична партія, визнана терористичною в Ізраїлі та США. ФАТХ існує з середини 50-х років. «fatah» у перекладі з арабської означає «перемога, завоювання», а слово «hataf» – «смерть». У її статуті сказано про те, що держава Ізраїль має бути знищена.

У різні роки від імені організації скоїли десятки терактів проти ізраїльтян. Так, у березні 2012 р., в результаті вибуху терориста-смертника в готелі Париж (Ізраїль), загинули 30 людей.

До слова, в 1993 р. керівництво ФАТХ підписало мирну угоду в Ізраїлі, а після навіть отримав більшість місць в палестинському парламенті. Проте в 2004 році пост керівника ФАТХ зайняв Фарук Каддумі, який не прийняв мирну угоду з Ізраїлем [2].

Отже, можна сказати що, на даний час сучасний тероризм добре розвинений і розповсюджений. Він має за мету проведення насильницьких акцій аби примусити державні або інші органи прийняти рішення, яке б задовольнило вимоги терористів. Характерним змістом тероризму є свідомо спрямованість на чисельні людські жертви, руйнування матеріальних і духовних цінностей, провокація війни, недовіри і ненависті між соціальними, національними і релігійними групами, що сприяє виникненню і поглибленню антагонізмів у світі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Международный терроризм в действии // Эхо планеты. – 2001. – №18–19. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://knowledge.allbest.ru/international/2c0a65635b2bd68a5c53a88421306c26_1.html.

2. Найбільші міжнародні організації світу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ukr.segodnya.ua/world/kak-zhivut-mezhdunarodnye-terroristy-unichtozhayut-evreev-ustrayayut-vzryvy-i-zapreshchayut-cerkvi--667925.html>.

3. 7 найбагатших терористичних угруповань у світі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://news.finance.ua/ua/news/-/328597/7-najbagatshyh-terorystichnyh-ugrupovan-v-sviti>.

ЗМІСТ І ЗАВДАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Федюк Г. З.

*Науковий керівник – Литвин А. В., доктор педагогічних наук, професор
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності*

Розвиток України як демократичної держави пов'язаний зі значними змінами в усіх сферах життєдіяльності. Ці зміни стосуються, передусім, освіти, яка покликана не лише забезпечувати інтелектуальний потенціал суспільства, а й готувати фахівців нового типу відповідно до потреб сучасної економіки. Підготовка конкурентоспроможних фахівців потребує висококваліфікованих науково-педагогічних кадрів, від яких вимагається володіння комплексом професійних і

психолого-педагогічних компетентностей, сформованість методологічного мислення, висока загальна та професійна культура, розвиненість професійно значущих якостей особистості. У Національній стратегії розвитку освіти в Україні одним із важливих напрямів визначено вдосконалення системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Сучасні тенденції розвитку суспільства зумовлюють особливості системи підвищення кваліфікації щодо зростання якості фахової підготовки, які полягають у розробці науково-методичного інструментарію і запровадженні механізмів забезпечення високої якості підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів, побудови нової філософії післядипломної освіти з урахуванням парадигмальних трансформацій у системі освіти. Реалізація принципу освіти впродовж життя потребує організації неперервного підвищення кваліфікації та зростання педагогічної майстерності викладачів ВНЗ, розроблення нових концептуальних підходів до підвищення кваліфікації цієї категорії педагогічних працівників. Важливими передумовами освітніх реформ є визначення нових підходів у функціонуванні системи педагогічної освіти з урахуванням міжнародного досвіду.

У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки [1] серед інновацій у системі післядипломної освіти акцентується увага на концептуальних шляхах вирішення проблем створення інновацій, прикладних дослідженнях, пов'язаних з їх експериментальною апробацією, впровадженням результатів досліджень у практику, їх комерціалізація.

Визначення форм організації підвищення кваліфікації педагогічних працівників, на думку В. Олійника, має ґрунтуватися на положеннях про те, що: підвищення кваліфікації як багатоцільова функція потребує наступності форм підвищення кваліфікації викладачів, спрямованих на розвиток їхніх професійних і особистісних якостей, педагогічної майстерності; синтез контактних і дистанційних форм підвищення кваліфікації; перехід від традиційної до інноваційної стратегії організації підвищення кваліфікації викладачів. Навчальний процес має бути дослідницьким, будуватися на основі інноваційних підходів [2].

Головною метою системи неперервного підвищення кваліфікації є створення умов для постійної самоосвіти, самовдосконалення, розвитку педагогічного таланту педагогів. Особлива увага надається оновленню змісту підвищення кваліфікації, що визначається вимогами суспільства до якості освіти педагогічних кадрів, найновіших даних вітчизняної і світової науки та практики з урахуванням особистісних потреб працівників освіти. В основу неперервного підвищення кваліфікації працівників вищої освіти закладаються перспективні педагогічні технології, які формують зацікавлене ставлення слухачів до теоретичних знань як засобу розв'язання практичних завдань професійної освіти [3].

Система підвищення кваліфікації є потужним інструментом, який здатний сприяти професійному розвитку викладачів ВНЗ, а відповідно – забезпечити динамічність організаційного розвитку освітньої галузі. Система підвищення кваліфікації має гарантувати всебічний і неперервний доступ педагогічних працівників до навчання, отримання й оновлення знань і навичок педагогічної діяльності, необхідних в сучасному суспільстві. При цьому доцільно брати до уваги функції неперервної освіти: соціокультурну, розвивальну, загальноосвітню, компенсуювальну, адаптивну, економічну тощо [4].

Місія сучасної післядипломної педагогічної освіти полягає в забезпеченні нової якості педагогічних кадрів, здатних ефективно діяти в умовах нестабільності, невизначеності та постійних змін, у тому числі інноваційних перетворень галузі освіти. Цим зумовлюється поява нових форм підвищення

кваліфікації (наприклад, стажування в навчально-практичних центрах з упровадження інноваційних технологій, майстер-класи провідних фахівців, тренінги тощо) і розширення можливостей у задоволенні індивідуальних потреб викладачів (діагностування проблем у їхній діяльності, застосування його результатів для складання тематики і планів підвищення кваліфікації). Неперервна система підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів в Україні має бути гнучкою, динамічною, адекватною вимогам конкретних ВНЗ і враховувати рівень компетентності викладачів.

Підвищення кваліфікації полягає, передусім, у розвитку в науково-педагогічних працівників рефлексивної свідомості, яка спонукає до продуктивної, професійно-педагогічної діяльності. Будь-які педагогічні ідеї, інновації, можуть запроваджуватись в освітню практику лише шляхом їх прийняття, відповідних змін професійної свідомості та поведінки викладача. Тому систему підвищення кваліфікації необхідно націлити не стільки на передачу інформації, скільки на формування пізнавальної активності та саморозвиток викладача. На переконання І. Зязюна, унікальність педагогічної професії в тому, що, створюючи умови для стимулювання активності своїх учнів, продумуючи й аналізуючи комплекс різномірних завдань, педагог сам актуалізується, використовуючи власні творчі ресурси [5, с. 500]. Крім того, потребують розвитку вміння оперувати предметним змістом знань, проектувати й моделювати свою професійну діяльність і самоосвіту. Це має забезпечуватися науково-освітньою підготовкою, морально-вольовими якостями та мотивацією, талантом і педагогічними здібностями.

Підвищення фахового рівня науково-педагогічних працівників ВНЗ необхідно розглядати як неперервну освіту, що здійснюється в системі післядипломної освіти, навчання та розвитку фахівців з метою приведення їхнього професійного рівня у відповідність до освітніх стандартів, вимог часу, особистісних і виробничих потреб, удосконалення наукового та загальнокультурного рівня, стимулювання та розвитку творчого і духовного потенціалу особистості. Система підвищення кваліфікації педагогічних працівників охоплює такі складники: методична діяльність у навчальному закладі та на регіональному рівні; планова післядипломна освіта (курси підвищення кваліфікації); самоосвіта (неперервна, за індивідуальним планом). Єдність системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників і узгодженість цих складників забезпечує ефективний розвиток педагогічної майстерності викладачів ВНЗ, сприяє особистісному та професійному самовдосконаленню, творчому зростанню, підвищенню мотивації до освітньої діяльності. Основною метою цієї системи є створення умов для постійної самоосвіти і вдосконаленню викладачів, розвитку їхньої педагогічної майстерності.

Сучасна педагогічна діяльність має широкі можливості для вільного вибору змісту, організаційних форм і методів навчання, проте практичні педагогічні працівники стикаються з проблемами, до розв'язання яких вони не готові. Тому сьогодні, як ніколи гостро стоїть проблема підвищення педагогічної майстерності викладачів, причому, як досвідчених, так і молодих, спричинена недостатністю її розвитку у ВНЗ. Це об'єктивно зумовлює зміни у змісті та методології підготовки педагогів професійної школи і, водночас, підтверджує необхідність прийняття такого підходу, згідно з яким провідним завданням є підвищення професійної кваліфікації педагогів протягом усієї їхньої кар'єри [6, с. 177]. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників – це цілеспрямоване безперервне вдосконалювання педагогічної та професійної майстерності, що здійснюється протягом всієї трудової діяльності та є необхідною умовою ефективної роботи вищих навчальних закладів.

Отже, модернізація вітчизняної освіти передбачає розроблення стратегій розвитку системи професійно-педагогічної діяльності. Нині значно зростають вимоги до якості підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, актуалізується необхідність у педагогічному управлінні процесом розвитку творчої, активної особистості. Головною метою підвищення кваліфікації є приведення у відповідність фахової та посадово-функціональної компетентності працівників освіти з потребами та вимогами суспільства на сучасному етапі соціально-економічного розвитку, посилення глобалізаційних та інтеграційних процесів у світовому інформаційно-освітньому просторі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.mon.gov.ua/images/files/news/12/05/4455.pdf.
2. Олійник В. В. Концептуальні підходи до розвитку наукових і науково-педагогічних кадрів / Віктор Васильович Олійник // Інноваційність у науці і освіті / упоряд. : Н. Г. Ничкало ; О. П. Савченко ; Хмельницький національний університет. – К. : Богданова А. М., 2013. – С. 133–140.
3. Щербак О. І. Організаційно-педагогічні засади підвищення кваліфікації педагога професійного навчання / О. І. Щербак // Інноваційність у науці і освіті / упоряд. : Н. Г. Ничкало ; І. Савченко. – К. : Богданова А. М., 2013. – С. 294–301.
4. Ничкало Н. Г. Неперервна професійна освіта / Ничкало Н. Г. // Неперервна професійна освіта : проблеми, пошуки, перспективи : монографія / за ред. І. А. Зязюна. – К. : Віпол, 2000. – С. 29–36.
5. Зязюн І. А. Філософія педагогічної дії : монографія / Іван Андрійович Зязюн. – Черкаси : ЧНУ ім. Богдана Хмельницького, 2008. – 608 с.
6. Оверко Н. Я. Розвиток фахової майстерності педагогічних працівників професійної школи у системі підвищення кваліфікації / Наталія Оверко // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2013. – №4. – С. 172–180.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ВАГОМИЙ ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ МАНІПУЛЯТИВНОГО ВПЛИВУ

Філіпчук А. І.

*Науковий керівник – Спіркіна О. О., кандидат історичних наук
Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
Національного університету цивільного захисту України*

Сучасне людство існує в добу постмодернізму і розвиненого інформаційного суспільства, коли трансформація соціальної реальності змушує нас все більше уваги приділяти віртуальній реальності мережі Інтернет, яка є середовищем впливу на користувачів. І здійснюється він часто за допомогою маніпулятивних технологій.

Під соціальною мережею розуміють структуру що ґрунтується на комунікації індивідів між собою, у тому числі через спільні інтереси. Соціальні мережі відкривають широкі можливості для обміну інформацією (фото- і відеоконтенту, текстових заміток, обмін повідомленнями, коментування, формування спільнот, нових знайомств тощо). Вони стали не лише засобом спілкування, а й засобом вираження активної громадянської позиції, формування суспільної думки, впливу на політичні рішення влади.

<i>Покровський В. І., Лисенко А. І.</i> НАУКОВІ УСТАНОВИ ІСТОРИЧНОГО ПРОФІЛЮ В СТРУКТУРІ СУЧАСНОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ НАУКИ	161
<i>Пономаренко Ю. А., Ілляшенко Ю. Ю.</i> ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ КИЇВСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	163
<i>Попсуй В. Г., Федоренко Я. А.</i> ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПО ЗБЕРЕЖЕННЮ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ	165
<i>Починюк О. О., Рябошапка О. В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	167
<i>Пристінський Р. С., Ковальчук Н. П.</i> ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ В ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ	170
<i>Проценко С. А., Пархоменко Т. В., Заєць Р. А.</i> ЗНАЧЕННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА ДЛЯ РОБОТИ В ДСНС	172
<i>Проценко С. А., Черненко О. М., Пархоменко Т. В.</i> НОВІ ПОГЛЯДИ НА ЗНАЧЕННЯ ЛІДЕРА В КОЛЕКТИВНІЙ РОБОТІ	173
<i>Проценко С. А., Черненко О. М., Пархоменко Т. В.</i> РОЛЬ САМОВИХОВАННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА	175
<i>Проценко С. А., Черненко О. М., Пархоменко Т. В.</i> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЖЕЖНИКА-РЯТУВАЛЬНИКА	179
<i>Рожко В. О., Кришталь Т. М.</i> ДО ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	180
<i>Рябокін Я. С., Стеблина О. В.</i> ХВОРОБИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДОБИ ХХІ СТ.	182
<i>Самосенко Д. М., Косяк С. М.</i> ЧЕРКАЩИНА: ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА	183
<i>Сейдаметова Ш. С., Вовк Н. П.</i> АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ: АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НС	185
<i>Сікорська Д. Р., Єремєєва Н. Ф.</i> ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ МОВОЗНАВЧИМИ ЗАСОБАМИ	187
<i>Сілков О. В., Єремєєва Н. Ф.</i> ЦІЛІСНІСТЬ ЯК ОСНОВНА ОЗНАКА ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ	190
<i>Скрипай Д. О., Рябошапка О. В.</i> РОЛЬ ПРОЕКТНОГО ПІДХОДУ У РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО СТАНДАРТУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	192
<i>Слепцов Р. Х., Усов Д. В.</i> СІМЕЙНІ ЦІННОСТІ ЯК ОСНОВА ДУХОВНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	195
<i>Сотула В. С., Коваленко-Чукіна І. Г.</i> ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ Й РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТІЇ В УКРАЇНІ	197
<i>Спасібухова В. С., Ілляшенко Ю. Ю.</i> ДАВНІ АРХЕОЛОГІЧНІ КУЛЬТУРИ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	199
<i>Спіркін Е. К., Спіркіна О. О.</i> ПЕРЕКЛАДОЗНАВЕЦЬ ГРИГОРІЙ КОЧУР: ЖИТТЯ ТА ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ	201
<i>Стасюкевич С. Т., Онищук М. І.</i> ВІДТВОРЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ТЕРМІНІВ (АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ НАПРЯМОК ПЕРЕКЛАДУ)	204
<i>Степанова Г. М., Підручна С. Р.</i> СУСПІЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ТРАВМАТИЗМУ	206
<i>Степанюк М. В., Онищук М. І.</i> МЕТАФОРИЧНІ ТРАНСПОЗИЦІЇ В УКРАЇНСЬКИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНАХ	208
<i>Сунько В. В., Федоренко Я. А.</i> МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ – ГЛОБАЛЬНИЙ ВИКЛИК СУЧАСНОСТІ	210
<i>Федюк Г. З., Литвин А. В.</i> ЗМІСТ І ЗАВДАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	212